

De Gezindheid van Christus: Van God naar Slaaf

Van 'Ik' naar 'Ons'

In een wereld waar het 'ik' centraal staat, is de gemeente geroepen om in eenheid samen op weg te gaan.

Laat je met God verzoenen

De motivatie om de ander lief te hebben vind je niet in jezelf, maar in de onvoorwaardelijke liefde van Christus.

De Grote Ontlediging

Jezus was 100% God, maar legde Zijn goddelijke rechten af om de gestalte van een slaaf aan te nemen.

Verhoogd tot de Hoogste Naam

Omdat Hij diende, heeft God Hem bovenmate verhoogd met een Naam boven alle namen.

Gehoorzaam tot het Kruis

Hij vernederde Zichzelf vrijwillig tot de diepste dood, de kruisdood, om de mensheid te redden.

De gezindheid van Christus

Filippenzen 2:5-11

Wim Evers | 2026

Samen op weg

Het Onze Vader begint niet met “mijn Vader”, maar met “onze Vader”. Dat is veelbetekenend. De taal van het gebed is meervoud: “geef ons”, “vergeef ons”, “leid ons”. Het gezamenlijke staat sterk centraal in het christelijke leven. Maar als gelovigen samen op weg gaan, moeten zij ook eensgezind zijn, dezelfde richting opgaan.

Dat is geen vanzelfsprekendheid. Wij leven in een tijd die sterk gericht is op het individuele. Alles draait om de eigen beleving, om zichtbaar zijn, om jezelf kunnen zijn. Maar als gemeente ben je samen op weg, en dat vraagt wat. Het kost moeite om de ander werkelijk lief te hebben en te dienen. Niet uit verplichting of gewoonte, maar van harte.

In Filippenzen 2:1-4 roept Paulus op tot eensgezindheid: dezelfde liefde hebben, één van ziel zijn, de ander voortreffelijker achten dan jezelf, oog hebben voor wat van anderen is; oftewel de ander van harte liefhebben. Maar de vraag is: waar haal je de motivatie vandaan om zo te leven? Die vind je niet in een krachtsinspanning van de wil. Die motivatie wortelt in de kennis van Wie Jezus Christus is.

Wie is Jezus Christus?

Mensen zeggen soms: “Jezus was een goed mens, een voorbeeld dat wij kunnen navolgen.” Dat is waar, maar het is slechts een halve waarheid. De Schrift getuigt van meer en zegt: *“Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen.”* (Kol. 1:15–16)

Het Griekse woord voor “beeld” is eikon, waarvan ons woord icoon is afgeleid. Een icoon beeldt iets af wat werkelijk is. Zo is Christus het zichtbare Beeld van de onzichtbare God. Wie Hem ziet, ziet de Vader (Joh. 14:9). De Hebreeënbrief noemt hem *“de afdruk van Zijn zelfstandigheid”* (Heb 1:3). Hij is van eeuwigheid tot eeuwigheid God, zonder begin of einde. Het is Christus die alle dingen geschapen heeft, inclusief de engelen, de materie, het licht.

De geloofsbelijdenis van Nicea (325 n.Chr.) verwoordt het geloof in Jezus Christus als volgt: Hij is “God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God; geboren, niet gemaakt, van hetzelfde Wezen met de Vader; door Wie alle dingen gemaakt zijn.” In het boek Openbaring stelt Christus zichzelf voor als “de Alfa en de Omega, het begin en het einde”, wat in het Oude Testament uitsluitend over de HERE God gezegd wordt.

De zelfontleding van Christus

En precies van deze eeuwige, almachtige God zegt Filippenzen 2 het volgende:

“Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood.” (Filip. 2:6–8)

Het Griekse woord voor “slaaf” hier is *doulos*: niet iemand die in dienst is en ’s avonds naar huis gaat, maar iemand zonder eigen wil, volledig ondergeschikt aan zijn meester. De eeuwige God nam vrijwillig die positie in. Niet gedwongen, zoals de slaven in Suriname, maar uit vrije keuze, uit liefde.

Paulus schrijft aan de Korintiërs: *“Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden.” (2 Kor. 8:9)*. Hij die alles bezat, maakte Zichzelf leeg. Hij die alle engelen in dienst had, werd Zelf een dienaar van mensen.

In de theologie wordt dit de *Kenosis* genoemd: de zelfontleding van Christus. Hij legde Zijn goddelijke attributen als het ware terzijde. Toen Zijn discipelen vroegen wanneer Hij zou terugkeren, antwoordde Hij: *“Maar die dag en dat moment is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, ook aan de Zoon niet, maar alleen aan de Vader.” (Markus 13:32)*. Niet omdat Hij geen God was, maar omdat Hij Zich volledig afhankelijk had gemaakt van de Vader. Jezus zei *“De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen.” (Joh. 5:19)*.

Tot de kruisdood

De weg van de zelfontleding voerde Christus naar het kruis. Voor de Romeinen was kruisiging de zwaarste en meest vernederende straf die een mens kon ondergaan. Een gruwelijke dood, bedoeld om de veroordeelde zo lang mogelijk in leven te houden zodat deze maximaal zou lijden. Voor een Jood droeg het kruis bovendien de last van de vloek: *“Want een gehangene is namelijk door God vervloekt” (Deuteronomium 21:23, geciteerd in Galaten 3:13)*.

Dit was geen mislukking, geen droevig einde van een mooi leven. Het was het plan van God, van eeuwigheid voorzien. Paulus schrijft: *“Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.” (2 Kor. 5:21)*. God behandelde Jezus op Golgotha zoals Hij jou en mij had moeten behandelen. Op het kruis vond de grote plaatsvervanging plaats.

De verheffing boven alle naam

Maar het verhaal eindigt niet bij het kruis. Op de zelfontleding volgt de verhoging:

“Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.” (Filip. 2:9–11)

Bij Zijn hemelvaart keerde Christus niet terug als een geest of als abstract goddelijk wezen, maar als God én mens, in een verheerlijkt menselijk lichaam. De Hebreënbrief tekent hoe Hij nu als Hogepriester en de volmaakte God-mens aan de rechterhand van de Vader zit en voorbede doet voor Zijn gemeente (Hebr. 1:3; 7:25).

Op de hemelse troon zit Iemand die 100% God en 100% mens is, verhoogd boven alle machten, heerschappijen en namen.

Hoe geweldig moet Zijn intrede in de hemel na Zijn opstanding wel niet geweest zijn. De engelen, die Hem kennen als de eeuwige Zoon van God, zagen Hem nu binnenkomen als de Overwinnaar, het Lam dat geslacht was en leeft. De aanbidding die Johannes in Openbaring 5 beschrijft, heeft haar grond in dit historische moment.

De gezindheid als gave en roeping

Waarom tekent Paulus dit alles in een brief over eensgezindheid in de gemeente? Omdat de gezindheid van Christus de bron en het model is voor de gezindheid die Hij van de gemeente vraagt. “Laat die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was” (vers 5).

De liefde die Paulus beschrijft in 1 Johannes 4, “God is liefde”, is niet eerst een gebod maar een werkelijkheid. God heeft zijn liefde in Christus zichtbaar gemaakt. En wanneer die liefde ons werkelijk bereikt, wanneer wij meer en meer gaan verstaan wat Hij gedaan heeft, dan werkt dat iets uit in ons. Het maakt ons klein; het ontroert; het bewerkt dankbaarheid. En uit die dankbaarheid groeit de bereidheid om de ander te dienen en dat te prefereren boven jezelf.

Een historisch voorbeeld illustreert dit krachtig. De Herrnhutters, een zendingsbeweging uit de achttiende eeuw rondom graaf Nicolaus von Zinzendorf in Duitsland, hadden het verlangen om het Evangelie te brengen aan de slaven in Suriname. Maar hoe bereik je mensen die als eigendom worden behandeld? Enkele broeders kozen een radicale weg: zij verkochten zichzelf als slaaf, om volledig één te worden met de mensen die zij wilden bereiken. Uit die zelfopoffering groeide een geweldige opwekking. Tot op de dag van vandaag behoort zo'n 40% van de boscreoolse bevolking van Suriname tot de Evangelische Broedergemeente.

Dat is niet het resultaat van een morele krachtsinspanning, maar de vrucht van mensen die iets begrepen hadden van de gezindheid van Christus.

Verzoening en leven

Wat betekenen de woorden van Paulus voor ons in deze tijd? Het antwoord daarop vinden we in deze smeekbede van Paulus: “*Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen.*” (2 Kor. 5:20). Een ambassadeur spreekt namens zijn land. Zo mogen wij namens Christus spreken en mensen namens Christus verzoening aanbieden.

Wanneer de kennis van Christus ons hart raakt, wanneer wij meer en meer de diepte gaan zien van wat hij gedaan heeft, dan wordt het leven in de gemeente anders. Dan leren wij om de ander van harte lief te hebben, niet als prestatie maar als vrucht. Dan wordt eensgezindheid niet een ideaal waarnaar wij streven, maar een werkelijkheid die daar groeit waar Christus het middelpunt is.

Hij, Die van eeuwigheid tot eeuwigheid God is, Die heeft Zichzelf ontledigd, is een slaaf geworden, gehoorzaam tot de kruisdood. Opdat zondaren verzoend zouden worden met God en voor eeuwig in Zijn tegenwoordigheid zouden zijn. Dat is de liefde die ons draagt, die ons vormt, en die ons leert om anderen in woord en daad lief te hebben.

Dagboek over de gezindheid van Christus

Acht dagboekstukjes over Filippenzen 2:5-11

Wim Evers | 2026

Dag 1 Samen op weg

„Onze Vader die in de hemelen zijt...“

Matthëus 6:9 | Filippenzen 2:1-2

Het is opvallend dat Jezus Zijn leerlingen leert bidden met “onze Vader” en niet “mijn Vader”. Het hele gebed staat in het meervoud: geef ons, vergeef ons, leid ons. Dat is geen toeval. Het christelijke leven is van begin af aan een gemeenschappelijk leven. We zijn niet alleen op weg.

Paulus schrijft aan de gemeente in Filippi: wees eensgezind, heb dezelfde liefde, wees één van ziel. Dat klinkt mooi, maar het kost ook wat. We leven in een tijd die sterk gericht is op het individuele. “Iedereen moet zichzelf kunnen zijn” is het motto van onze cultuur. Maar in de gemeente gaat het anders. Daar staat de ander centraal.

Waar haal je de kracht vandaan om zo te leven? Paulus wijst niet op een morele inspanning. Hij wijst op Christus. Kijk naar Hem, zegt hij. Zijn gezindheid is het begin van alles.

Gebed *Heer, U bidt zelf voor de eenheid van Uw gemeente (Johannes 17). Geef mij een hart dat niet op zichzelf gericht is, maar op U en op de ander. Leer mij bidden: onze Vader. Amen.*

Dag 2 Het beeld van de onzichtbare God

„Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping.“

Kolossenzen 1:15 | Johannes 14:9

Wie is Jezus van Nazareth werkelijk? Die vraag staat centraal in het hele Nieuwe Testament. Velen zien in Hem een wijze leraar, een voorbeeldig mens, een profeet. Dat is waar, maar het is niet genoeg.

Kolossenzen 1 gaat verder: Hij is het beeld (Grieks: eikon) van de onzichtbare God. Een icoon beeldt iets werkelijks af. In Christus wordt zichtbaar Wie God is. Wanneer Filippus vraagt: “Here, toon ons de Vader”, antwoordt Jezus: “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.”

De Hebreënbrief noemt hem “de uitdrukking van het wezen” van God. De Griekse term is charaktêr, het stempel dat precies de afdruk van het origineel draagt. Wie Christus leert kennen, leert God kennen. Er is niets belangrijkers in dit leven.

Gebed *Heer Jezus, U bent het gezicht van God voor ons. Geef mij ogen om U te zien zoals U bent, niet als een vaag idee, maar als de levende Heer. Geef dat de kennis van U mijn leven vult en draagt. Amen.*

Dag 3 Van eeuwigheid tot eeuwigheid

„Al voor de bergen geboren waren, van eeuwigheid tot eeuwigheid bent U God.“

Psalm 90:2 | Openbaring 1:8 | Filippenzen 2:6

Filippenzen 2 begint met een ontzagwekkende bewering: Christus was in de gestalte van God. Hij had de Goddelijke natuur. Maar dat was niet het begin van Zijn bestaan. Voor de schepping er was, voor de bergen stonden, was Hij er al.

In Openbaring openbaart Hij zich als de Alfa en de Omega, het begin en het einde. Dat zijn woorden die in het Oude Testament exclusief over de HERE God worden gebruikt. Johannes hoort ze uit de mond van Jezus Christus. De eeuwige God en de Jezus van het Evangelie zijn dezelfde persoon.

Dit is geen speculatieve theologie. Het is de grond onder je voeten. Als Christus van eeuwigheid tot eeuwigheid God is, dan rust alles wat Hij gedaan heeft op een onwankelbaar fundament. Zijn liefde heeft geen begin en geen einde.

 Gebed *Eeuwige God, U bent dezelfde, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid. Wat een troost dat mijn leven geborgen is in U, die geen begin of einde kent. Dank U voor Jezus Christus, die mij U laat kennen. Amen.*

Dag 4 Hij heeft zichzelf ontledigd

„...maar zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen.“

Filippenzen 2:7 | 2 Korintiërs 8:9

Het Griekse werkwoord dat Paulus gebruikt is ekenosen: Hij maakte zichzelf leeg. De theologie spreekt van de kenosis. De eeuwige God legde Zijn goddelijke attributen als het ware terzijde en werd werkelijk mens, volkomen afhankelijk van de Vader.

Paulus zegt het elders zo: “Hij was rijk, maar is om uwentwil arm geworden, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden.” Hij die alle dingen bezit, alle macht heeft, alle engelen tot zijn dienst heeft, koos voor armoede. Niet schijnarmoede, maar echte armoede. Geboren in een stal, gevluht als vluchteling naar Egypte, opgegroeid in het onbeduidende Nazareth.

De discipelen vroegen Hem wanneer Hij zou terugkeren. Zijn antwoord: dat weet de Vader alleen. De almachtige God die alles weet, sprak als Iemand die het niet wist. Zo ver reikte Zijn zelfontleding. Dit is liefde die ons verstand te boven gaat.

Gebed *Heer Jezus, U maakte Uzelf arm om mij rijk te maken. Ik kan dat niet bevatten. Geef mij een hart dat stil wordt bij dit wonder, dat niet gewend raakt aan Uw genade maar er steeds opnieuw door bewogen wordt. Amen.*

Dag 5 De vrijwillige slaaf

„Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen.“

Markus 10:45 | Filippenzen 2:7

Het Griekse woord voor “slaaf” in Filippenzen 2 is doulos. Dat is niet iemand die in loondienst is en na werktijd vrij is. Een doulos had geen eigen wil, geen eigen tijd, geen eigen rechten. Alles behoorde zijn meester toe.

In de achttiende eeuw hadden de Herrnhutters, een zendingsbeweging rondom graaf Von Zinzendorf, het verlangen om het Evangelie te brengen aan de slaven in Suriname. Maar hoe bereik je mensen die volledig van de buitenwereld zijn afgesloten? Enkele broeders namen een radicale beslissing: zij verkochten zichzelf als slaaf om volledig één te zijn met de mensen die zij wilden bereiken. Niet gedwongen, maar vrijwillig, uit liefde.

Zo deed Christus het ook. Niet gedwongen maar vrijwillig. Hij koos voor dienstbaarheid. “Niet om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.” Dat is de gezindheid die Paulus in ons wil zien groeien.

Gebed Heer, U bent gekomen om te dienen, niet om gediend te worden. Vergeef mij de tijden dat ik vooral wil dat anderen mij dienen. Geef mij Uw gezindheid: een hart dat zichzelf niet zoekt, maar de ander. Amen.

Dag 6 Gehoorzaam tot de dood

„...en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de kruisdood.“

Filippenzen 2:8 | 2 Korintiërs 5:21 | Galaten 3:13

De kruisdood was bij de Romeinen de zwaarste en meest vernederende straf die bestond. Bedoeld om de veroordeelde zo lang mogelijk in leven te houden zodat het lijden maximaal kon zijn. Voor een Jood droeg het kruis bovendien de lading van de vloek: “Een gehangene is door God vervloekt” (Deuteronomium 21:23).

En toch: Christus koos deze weg. In Getsemane bad Hij: “Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede.” Hij had legioenen engelen kunnen roepen, maar Hij liet het bewust gaan. Hij werd gehoorzaam tot het bitterste einde.

Dit was niet het mislukken van een mooi leven. Het was het hart van Gods eeuwig plan. “Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.” God behandelde Jezus zoals Hij jou en mij had moeten behandelen. In die ruil ligt de grond van al onze hoop.

Gebed *Heer Jezus, U hebt gedragen wat ik verdiende. U bent vervloekt opdat ik gezegend zou worden. Ik weet niet hoe ik U daarvoor genoeg kan danken. Laat het kruis het centrum van mijn leven blijven. Amen.*

Dag 7 Bovenmate verhoogd

„Daarom heeft God hem ook bovenmate verhoogd en hem een naam gegeven die boven alle naam is.“

Filippenzen 2:9-11 | Hebreëën 4:14-16

De weg omlaag wordt gevolgd door de weg omhoog. Na de kruisdood: de opstanding. Na de opstanding: de hemelvaart. Na de hemelvaart: de verheffing boven alle machten, heerschappijen en namen. De Vader heeft Zijn Zoon verhoogd boven alles wat bestaat.

Maar Christus keerde niet terug als een geest. Hij ging de hemel binnen als God én mens, in een verheerlijkt menselijk lichaam. Op de hemelse troon zit nu de volmaakte God-mens. De Hebreëënbrieff tekent hoe Hij daar als Hogepriester voorbede doet voor Zijn gemeente. Hij kent onze zwakheden van binnenuit, want Hij is in alles verzocht als wij, maar zonder te zondigen.

Eens zal elke knie zich voor Hem buigen en elke tong belijden dat Jezus Christus de Here is. Dat is geen dreiging, maar een belofte: de werkelijkheid zal zichtbaar worden zoals ze al is.

Gebed *Heer Jezus, U zit aan de rechterhand van de Vader en pleit daar voor mij. Wat een troost. Geef mij een hart dat nu al buigt voor U, niet uit verplichting maar uit aanbidding, omdat U het waard bent. Amen.*

Dag 8 Verzoend met God

„Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God zelf door ons smeekt: laat u met God verzoenen.“

2 Korintiërs 5:20 | 1 Johannes 4:7-8

Johannes schrijft: “God is liefde.” Drie woorden die duizelingwekkend zijn. Niet: God heeft liefde, als een eigenschap naast andere. Maar: in Zijn diepste wezen is Hij liefde. En die liefde heeft Hij zichtbaar gemaakt in Christus.

Paulus spreekt als ambassadeur: wie zijn boodschap afwijst, wijst niet hem af maar Christus Zelf, ja God Zelf. En die boodschap is niet: doe je best en God zal tevreden zijn. De boodschap is: laat je verzoenen. De verzoening is al tot stand gebracht. Ze hoeft alleen nog aangenomen te worden.

Wanneer de diepte van Gods liefde in Christus ons werkelijk raakt, verandert er iets. Het maakt ons klein en dankbaar. Het wekt het verlangen om ook zelf lief te hebben. Een mens die vol is van Christus, wordt vol van liefde voor de ander. Dat is de gezindheid die Paulus bedoelt. Niet als prestatie, maar als vrucht.

Gebed *Vader, dank U dat U in Christus de weg tot verzoening hebt geopend. Geef mij een hart dat deze genade telkens opnieuw ontvangt, dat er niet aan went maar er steeds dieper door bewogen wordt. En laat die bewogenheid zichtbaar worden in hoe ik leef met anderen. Amen.*